

Nr 451

Av herr Larsson i Norderön m. fl., *angående kontrollen av charkuterivaror.*

(Lika lydande med motion nr 380 i Första kammaren)

En femtedel av hushållens utgifter för livsmedel går till kött och fläsk, vilket betyder omkring 2,5 miljarder kr. per år. Härav avser drygt en miljard kr. eller 45 % charkuterivaror. Det är följaktligen ett väsentligt konsumentintresse, att denna stora varugrupp håller en så hög standard som möjligt.

Branschorganisationerna, nämligen Kooperativa förbundet, Köttbranschens riksförbund och Sveriges slakteriförbund, har sedan länge på olika sätt försökt att genom frivilliga överenskommelser medverka till att riskerna för att mindervärdiga charkuterivaror utbjudes elimineras. Här kan pekas på en överenskommelse om att ej använda vissa organ etc. som charkuteri-råvara, vilket ledde till statliga bestämmelser. Dessa gick emellertid inte så långt som branschorganisationerna velat, utan skärpning på vissa punkter har begärts. Vidare har föreslagits ett namnskydd för falukorv och en del övriga korvsorter, vilket ännu inte lett till några åtgärder.

Vad som framför allt brister är emellertid att kontrollen och övervakningen av att gällande bestämmelser efterlevs inte är tillfredsställande. Myndigheterna, närmast veterinärstyrelsen, hänvisar till att resurser för att skärpa övervakningen saknas.

Dessa frågor har i hög grad aktualiserats av några fall då tillsats av polyfosfat i bl. a. hamburgerkött påvisats. Detta ger möjlighet att spruta in vatten upp till 20 % av varans vikt, vilket icke går utan sådan tillsats. Det förekommer också tillsats av sulfit till köttfärs, vilket gör det möjligt att lätt och billigt förfalska hälsovådlig gammal köttfärs så att den verkar vara nyberedd och frisk. Sulfit är ett gift som det enligt gällande livsmedelsstadga är straffbart att tillsätta köttvaror.

Det är naturligtvis endast mindre nogräknade tillverkare som använder sig av otillåtna tillsatsmedel. Det gör inte kunniga och lojala producenter som känner ansvar för konsumenterna. Dessa tillverkare drabbas därför av illojal konkurrens från producenter som ej drar sig för att bruka sådana tillsatser.

I flera omgångar har branschorganisationerna gemensamt eller Slakteriförbundet ensamt riktat myndigheternas uppmärksamhet på dessa för-

hållanden. Skrivelser har riktats till veterinärstyrelsen och kommerskollegium utan att åtgärder vidtagits.

Vad som behövs är att myndigheterna får tillfredsställande kontrollmöjligheter, så att en effektiv övervakning kan ske och att påföljder snabbt drabbar företag som överträder bestämmelserna. Vidare krävs att i handeln förekommande tillsatser och bindemedel för charkuterivaror, förutom tillverkarens och varans namn, förses med tydlig deklaration om i varan ingående ingredienser. Det synes vara ett rimligt krav att innan avgörande fattas i någon fråga om tillsatser till köttvaror branschorganisationerna tillfrågas.

I detta sammanhang bör även påpekas att självfallet importerade charkuterivaror skall fylla samma kvalitetsbestämmelser som gäller vid försäljning av charkuterivaror i Sverige. Det har konstaterats att importerade varor trots detta strider mot gällande livsmedelsstadga och även ej sällan håller högre vattenhalt och högre bindemedelshalt än som är tillåtet i vårt land. Det är ett angeläget krav att kontrollen över importerade charkuterivaror skärpes.

Med hänvisning till det ovan anförda hemställas,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om prövning och förslag beträffande en effektiv kontroll av saluförda charkuterivaror i enlighet med vad i motionen anförts.

Stockholm den 25 januari 1963

Erik Larsson

i Norderön

Ake Zetterberg

Evert Svensson

Elias Jönsson

i Ingemarsgården

Hans Nordgren

Rune Gustavsson

i Alvesta

John R. Anderson